

[Christmas Møller.]

nes eller Arbejdsgivernes Vedkommende staar i en økonomisk Situation, hvori det er fuldkommen urimeligt at kræve Lønningerne opretholdt ved Lov.

Vi for vort Vedkommende havde ment, at det var rimeligt og naturligt fra Statsmagtens Side ikke at gaa fra Sans og Samling, saaledes som Regeringen aabenbart har gjort det med dette Lovforslag, men at gribe ind, saa vidt man kunde det, for at søge at faa ny Mægling optaget, søge atter at faa Forligsmanden i Arbejde, atter at faa de bristede Traade knyttet. Vi har i Udvalget, saaledes som det fremgaar af vor Betænkning, klart tilkendegivet, at vi vilde være med hertil, at vi var villige til at overveje sammen med Regeringen og andre Partier, hvilke Veje det var nyttigt og rimeligt at gaa. Men Regeringen har ment, det var rimeligere at forhandle paa anden Maade, og Resultatet kender vi, et Resultat, som betyder, at det Fagforeningsdiktat, som Lovforslaget var, og som Lovforslaget er, om faa Timer vil blive vedtaget i den høje Rigsdag.

Vi stemmer imod dette, fordi vi mener, at det er en urimelig Maade at søge Krisen og denne Arbejdskrise løst paa, og vi vil, naar Tiden dertil kommer, ved de forskellige Lovforslags Behandling klart tilkendegive enten gennem selvstændige Forslags Fremsettelse eller gennem Ændringsforslag stillet til de Forslag, Regeringspartierne, Ministeriet og Venstre kommer med, vise, at det efter vor Opfattelse havde været meget naturligere at gennemføre en Ejendoms-skattelettelse, som betød en varig Nedsættelse af de faste Ejendomsskatter, at det var rimeligere at gennemføre en ændret Handels- og Toldpolitik i dette Land, saa at vi ikke, saaledes som vi hidtil har gjort det, afskærer os selv enhver Mulighed, fordi vi er Underskrivere af Oslo-Konventionen, fra at gennemføre og hurtigt gennemføre den Toldpolitik, som Tiden kræver.

Vi mener, det var rimeligt at gennemføre Forholdsregler mod den Dumping, som utvivlsomt overmaade mange Steder finder Sted, og vi kan ikke se rettere end, at saaledes som Forholdene ligger for vort Erhvervsliv, med Kontingentering af Bacon, maa hele dette Spørgsmaal om Baconeksporten og Kornimport, Spørgsmaalet om en forstandig og rimelig Pris for de Produkter, der avles paa Landets Jord, melde sig, og en Korntold kombineret med Svineproduktionsregulering er derfor efter vor Opfattelse rimelig og nødvendig. Vi har ment, at Minimalpriser paa Flæsk,

paa Smør, Mælk og maaske andre Produkter, saaledes som vi har redegjort for det i Udvalget, vilde kunne, uden at gaa nogens berettigede Interesser for nær, sammen med Ejendomsskatternes Nedsættelse give Landbruget omkring halvandet Hundrede Millioner Kroner.

Vi har den Opfattelse, at det, der her gennemføres, ikke paa langt nær er tilstrækkeligt for det grundlæggende Saneringsarbejde, som maa gøres for de sønderjydske Landsdeles Vedkommende, og vi mener derfor, at Rigsdagen maa stilles overfor sit Ansvar her og tage ogsaa dette Spørgsmaal op paa en anden og ansvarsfuldere Maade end den, Statsministeren har gjort det paa ved overhovedet ikke at give Rigsdagen Besked om noget som helst.

Vi mener det nødvendigt at gennemføre omfattende Ændringer i Toldloven, saaledes at hjemlig Industri og Produktion — jeg nævner f. Eks. Skovbruget — ikke kommer til fortsat at arbejde under de ulykkelige Vilkaar, som den arbejder under i Øjeblikket.

Vi for vort Vedkommende nærer ikke den fjerneste Tvivl om, at en saadan økonomisk Politik havde været meget rimeligere end det Forsøg, som man nu gør paa at skabe en Inflation, en Krone-sænkning, om hvilken ingen med Vished kan sige, hvilke Goder den vil bringe det danske Erhvervsliv, men om hvilken det med Sikkerhed kan siges, saaledes som det fremgaar af de Udtalelser, der allerede i Dag er fremsat fra indflydelsesrig Erhvervs-side, at den vil gøre afgjort Skade paa en Række af de Omraader, hvor der endnu er Arbejde i dette Land.

Og overfor det Landbrug, som er Tappen, som er Baggrunden, som er Grundlaget for alt dansk Erhvervsliv, og for hvilket vi, som vi har vist gennem den Politik, vi gennem Aarene har ført, gennem det Program, jeg ogsaa her har skitseret, har en afgørende Interesse, kommer man med Forslag, som man ikke har den fjerneste Sikkerhed for er af afgørende Betydning — tværtimod, man har saa tidligt som i Dag set en af Landbrugets førende Mænd rette Angreb mod dette Forlig og sige, at det ikke er tilstrækkeligt!

Jeg tror derfor, at denne Overenskomst, som er sluttet mellem Regeringspartierne og Venstre, denne Overenskomst, som blev undfanget i Dølgemaal af Statsministeren, og som altsaa er sat i Verden i Dag i Dølgemaal af Statsministeren og ogsaa bærer Præg af dette, lidet vil nytte, og at det er symbolsk for den, at den indledes med